

K O B R A

KULTURNÍ OBČASNÍK REGIONÁLNÍCH
AUTORŮ

ZÁŘÍ 2007 *** ROČNÍK VIII.*** ČÍSLO 9

Citát inspirující:

Psát znamená ničit sám sebe.

Jorge Alberto Aguiar Díaz

NAŠE NOC

Hana Runčiková

Měkké světlo svíc
Jak z La Tourových obrazů
A postel plná růží
Jež půlnoc měla za pasem
Než se jí stuha rozvázala

Tak o naší noci snila jsem

O světle na tvé nahé kůži
O polibcích vetkaných do vlasů
O slovech co jsem ti chtěla říct

Pak jsem se ale probudila
Tys byl jen přelud
A nic víc

ČLENSTVÍ NA DÁLKU

V posledním období jsem dostal několik žádostí k členství v LiSu od autorů a autorek, kteří to mají na Jičínsko trochu dál, žijí třeba v Praze, Liberci atp. Na jednu stranu taková žádost potěší, protože je to známka toho, že se o nás ví, že naše činnost oslovuje lidi daleko za hranicemi našeho regionu, ale na druhou stranu mám trochu pochybnosti.

Znám literární kluby, kde jsou členové rozptýleni prakticky po celé republice, např. Mělnický Pegas má řadu takových členů, i když zdravé jádro žije na Mělníku, ale další významnou část tvoří literáti z Prahy, což by ještě nebylo tak daleko, ale členem je např. i Oldřich Damborský z Bořetic na východní Moravě.

Pochopitelně je to právo každého klubu, koho přijme do svých řad, já si ale myslím, že členství na dálku je členství formální. Takový autor může přijet jednou dvakrát za rok na nějakou akci či schůzku, dneska může být i díky internetu ve stálém spojení, posílat příspěvky, reagovat na problémy, ale domnívám se, že nakonec on nezná ani všechny členy a někteří členové neznají jeho.

Rád vzpomínám na naše akce typu stmeláč, vystoupení v Sobotce z Bezručem atd., kde se „utahuje kolektiv“, kdy nejsme jenom skupinkou lidí, která se občas sejde a jednou za čas si navzájem přečte svoji novou tvorbu.

Proto se na mě zájemci o členství ze vzdálenějších míst nezlobte, ale rád vám třeba uveřejním příspěvky v ČAJi nebo vás představím v Kobře, můžete být takovými „nečleny – sympatizanty“, rádi vás občas uvidíme na našich akcích, ale nežádejte nás o členství.

Vyjadřuji tady pouze svůj názor, ne kolektivu, nakonec LiSáci, řekněte si k tomu taky svoje třeba v Kobře nebo na příští schůzce.

Vzpomínám třeba na Pavla Vydru, začal do LiSu jezdit od Turnova, což je relativně blízko, ale jeho další aktivity (bohaté) a přece jenom vzdálenost mu neumožňovali přijet pokaždé, což je pro LiS škoda, ale on sám to nakonec musel vzdát.

A bojím se, že jeho případ by se po opadnutí počátečního nadšení, opakoval i u většiny těch ostatních.

Takže po nás nepožadujte členství na dálku, nakonec dovedete si představit třeba takové manželství na dálku? Já tedy ne ...

Václav

VÍTE, ŽE ...

- Monika Eberlová uveřejnila v Nových Novinách 10.srpna 2007 článek Poprvé celý týden bez rodičů, ve kterém čtenáře seznamuje s aktivitami jičínského sdružení APROPO.

- V rámci 13. ročníku hudebně dramatického festivalu Lomnické kulturní léto 2007 se v úterý 7.srpna 2007 uskutečnil v Tylově divadle v Lomnici nad Popelkou kulturní večer Cesty k světlu, na kterém, mimo jiné, zazněly zhudebněné texty Václava France (zhudebnil ostravský skladatel Leon Juřica) v podání Alfréda Strejčka (recitace) a za hudebního doprovodu Evy a Pavly Franců (housle) a zpěvu Aleny Tiché (soprán).

- V prázdninovém dvojčísle GRAND BIBLIO č.4-5 (červen) je v rozhovoru s ředitelkou Studijní a vědecké knihovny v Hradci Králové Evou Svobodovou v článku Po stopách literatury a činnosti knihoven v Královéhradeckém kraji zmínka o literárním spolku LiS , Jičínském poetickém jaru a dalších našich aktivitách.

- Václav Franc uveřejnil v magazínu Pro vás (č.33, 17.srpna 2007) fejeton Dovolená jako vymalovaná.

- V časopise GRAND BIBLIO č.6 (vyšlo 28.srpna 2007) je uveřejněn článek a fotografie Jany Benešové Mezinárodní Jičínské poetické jaro. Dále je zde článek ředitelky jičínské knihovny Lidmily Košťálové Literární hemžení v Jičíně, ve kterém autorka představuje některé naše další aktivity (autorské čtení Václava France atp.).

- Ve Zdravotnických novinách č. 35 –36/ 2007 (vyšlo 3.zář 2007) je uveřejněna povídka Václava France Degenové vyšetření.

- Na 4. Polabském knižním veletrhu v Lysé nad Labem, který se konal ve dnech 6. až 9. Zář 2007 vystoupil v rámci autogramiády Václav Franc. V literární soutěži při Polabském knižním veletrhu 2007 na téma Pohádka získal ocenění v kategorii nad 18 let Václav Franc za pohádku O lakomém mlynáři. Mezi oceněnými byla i naše bývalá členka Renáta Šťastná ze Statenic za Pohádky pro Ondru.

Václav

**ŘEKNI MI, CO ČTEŠ ...
POHÁDKY PĚTKRÁT JINAK**

**Jiří ŠANDERA: BAMBALANDA A ŠTRUNTALANDA
Jan ŘEHOUNEK: PRAVDA PRAVDOUCÍ
Irena KOPECKÁ: POHÁDKY
Magdalena POKORNÁ: ČERTOVSKE (NE)POHÁDKY
Ilona PLUHAŘOVÁ: O SKŘÍTKU STULÍKOVI**

Je září, čas festivalu Jičín - město pohádky, a tak jsem neodolal a do dnešní rubriky vybral pěti pohádkových knížek, o kterých jsem chtěl již delší dobu psát, ale stále jsem se k tomu nemohl dostat. Zároveň se všem pěti autorům a autorkám omlouvám, neboť by si každá z pěti knih zasloužila samostatné pojednání, ale nedá se nic dělat, snad moje povídání pohádkáře potěší.

Potěšeni by jistě byli i Božena Němcová a Karel Jaromír Erben, průkopníci českých pohádek, neboť všech pět knížek je velmi zdařilých. Mám radost, že ve světě komerce, kdy se stále žehrá nad vzory dětí, vychází stále tak pěkné a zajímavé knížky pro děti, kde malí čtenáři mohou najít dost podnětů pro svoji fantazii, pro svět krásna a spravedlnosti, kde mohou čerpat životní moudrosti.

Ale pojďme alespoň krátce k jednotlivým knížkám. Jiří Šandera napsal před časem pro svoje dvě děti, Juráška a Kačenku, překrásnou knížku Pohádky z kouzelné zahrady (psal jsem o ní v Kobře) a jeho druhá kniha za jeho prvotinou v ničem nezaostává. Zavádí nás do světa dvou skřítků nezbedů, kteří pomáhají a občas si tak trochu vyhodí z kopýtka (podobnost se skřítkem Stulíkem Ilony Pluhařové čistě náhodná). Dva veselí braši pomáhají rodičům i dětem ve škole, aby dobro vždycky zvítězilo. Jiří Šandera je nejen Řehečský kohout, ale právě příběhy dvou skřítků, s alespoň pro mne s těžko zapamatovatelnými jmény, byly prvními pokusy, které poslal do soutěže a hned získal ocenění. Dovedl bych si představit Šanderovu knížku přetvořenou do televizní či filmové podoby (takový večerníček o Bambalandě a Štrumtalandě by mohl být úspěšný)! Těžko vybrat to nejlepší z knížky, ale pohádka Když chodí Mikuláš aneb Jak skřítkové vystrašili čerty, stojí za přečtení (stejně jako celá knížka).

Jiří Řehounek vytvořil také zajímavou knížku, ve které figurují postavy a postavičky ze středního Polabí, jak je uvedeno v podtitulu knížky. Navíc je knížka, kterou připravil ve spolupráci s místní mateřskou školou Adélka Nymburk, zajímavá i tím, že si do ní děti mohou kreslit.

Řehounek zná polabský místopis a umísťuje děj příběhů či pověstí do různých mlýnů, domečků v podhradí a vůbec všech tajemných míst vzbuzujících fantazii. Zaujaly mně i pohádky v závěru knížky, kdy autor zanechává pátrání v minulosti a vrací se do současnosti v pohádce Jak Eliška našla skřítky kocprdy. (Mimochodem v těch všech pěti knížkách není o skřítky vůbec nouze!) Líbí se mi i závěr pohádky, kdy Elišce je líto, že už skřítky kocprdíčky neuvidí, ale na druhou stranu si uvědomuje, že „...i když mi to je líto, asi bych sem za nimi už neměla nikdy chodit, že? A nikomu o nich povídat. Aby jim nikdo neublížil ...“

Irena Kopecká se ve svých pohádkách vrací k přírodě, ke kladným lidským vlastnostem, sama ač spíše básnířka, v jednom z rozhovorů přiznává, že pohádky psala především pro svých pět vnoučat (ta si prý sama určila o čem chtějí pohádky, tak vznikla například pohádka O víle pomněnce či o červeném autíčku). Ve více než čtyřiceti příbězích je znát i autorčina básnická profese - poetika, kterou autorka dokáže přenést do příběhu. Je opět těžké vybírat, a tak si dovolím vyzdvihnout pohádku O růži, co zapoměla vonět, která končí moudrem: „... že jsem chtěla zemřít, každé trápení se dá přece řešit. Život je tak krásný!“ Nebo pohádka ze školního prostředí (autorka pracovala jako učitelka) Modrý penál, kde kluk Vašek nakonec zjistí, že „...smích dělá člověka šťastnějším!“

Když mluvíme o pohádkách, tak nesmíme zapomenout na čerty. Na Křivoklátsku, kde se odehrává knížka Magdaleny Pokorné Čertovské (ne)pohádky jich žije spousta, třeba trojice Tadeáš, Darebáš a Dobiáš. A tak se v knížce dozvíme vysvětlení na řadu přísloví či pořekadel jako např. co to je, když se „čerti žení“ nebo co se stane v pekle, když čerti vezmou doslova lidské klení „čert to vem!“ A jak je nebezpečné „malovat čerta na zed“ , přesvědčíte se, že „čert nikdy nbespí“ nebo jak to vypadá, když „s Majdalenkou šili všichni čerti!“ jenže jako v každé pohádce, to i ve vyprávění Magdaleny Pokorné dobře dopadne, i když občas to vypadá, že „čert na koze jezdí“, ale nakonec i naši čerti nejsou tak zlí, protože, když někoho potrestají, tak je to po zásluze, nakonec každý správný „...čert ví proč!“

Pohádky jsou, stejně jako u Řehounka, zasazeny do konkrétních regionálních míst, jsou čtivé a veselé.

A jak by se mohl pyšnit Jičín jménem město pohádky, kdyby i on neměl ve svých řadách pohádkářku jakou se stala Ilona Pluhařová. Přiznám se, že jsem znal její práce spíše z oblasti historicko - vědní (získala za ně i řadu ocenění na Šrámkově Sobotce), ale v její nové roli pohádkářky také uspěla. I ona psala pohádky pro své dva syny a nakonec jim dala finální podobu. Skřítek Stulík žije ve vesničce nedaleko Kopidlna, Libáně a Jičina. A právě on dá této vesničce nové jméno Stulíkov. Pluhařová mluví srozumitelným jazykem, ale rozhodně

nejsou její pohádky laciné. Vidí dětský svět, rozvíjí fantazii a především i zprvu záporné postavy, jako například vdova Bodláková, najdou uplatnění, uvědomí si, že každý může být nějak prospěšný.

Zajímavé, trochu nepohádkové, ale bravurně zvládnuté, je vyprávění o malé Terezce, která žije s maminkou a neví nic o tatínkovi. Jedná se vlastně o současnost, kdy v neúplných rodinách žije řada dětí (vlastně je Terezčina maminka „svobodná matka“). S pomocí Stulíka je nakonec pravý otec Terezky, Prokop, objeven.

Myslím si, že pětice autorek a autorů zasluží poděkování, stejně jako ilustrátoři knížek (všichni se zhostili svého úkolu a výborně doplňují pohádkové texty, ať už jsou to děti z mateřské školky v Řehounekových pohádkách či profesionální či amatérští výtvarníci), sponzoři a další, bez nichž by knížky pro děti nespátřily světlo světa.

Hlavně v dnešní době plné násilí potřebuje dětská duše pohlazení, inspiraci a ujištění, že svět není jen zlý, že dobří lidé neexistují jenom v pohádkách, aby i ony, až jednou dospějí, se staly těmi skřítky, vílami či lidmi, kteří budou pomáhat dobru v každodenním zápase se zlem.

A na úplný závěr jsem si dovolil kouzelnou formulku skřítky Stulíka z knížky Ilony Pluhařové. Třeba pomůže i Vám:

„Přání lidí
kouzla budí,
lidská vůle,
štěstí půle,
vzbuď se, staň se,
všem!“

Václav

ČAJ 17: INGRID HANUŠOVÁ A IRENA KOPECKÁ

Sedmnácté číslo ČAJe je pohádkové, protože v září již tradičně probíhá festival Jičín – město pohádky. Domácí pohádkáře zastupuje sobotecký Josef Jindra a Ilona Pluhařová, autorka nedávno vydané knížky o skřítku Stulíkovi. Přespolní potom Irena Kopecká (tentokrát poezí), ale i ona vydala knížku pohádek. Dalším hostem ČAJe je pražská autorka Ingrid Hanušová. Není to sice pohádkářka, ale doufám, že i její příspěvky vás, stejně jako trojice výše představených autorů a autorek, zaujmou!

V září se mějte pohádkově a přeji Vám dobrou chuť, vlastně DOBRÉ POČTENÍ!

Václav

ZAJÍMAVOSTI NA WEBU ...

<http://svet-literatury.wz.cz/>

Svět literatury je literárním serverem, poskytující čtenářům informace o knihách, filmech a literátech a v neposlední řadě prezentuje literární díla začínajících autorů. Každý, kdo chce své dílko na webu zveřejnit, může zaslat svou povídku, báseň, či jiný literární útvar pomocí formuláře či mailu.

Šéfredaktorkou webu je Markéta Karešová. Redakce si vyhrazuje právo některá díla nezveřejnit v případě, že jsou neslušná či urážlivá, výrazně nekvalitní či obsahují příliš mnoho gramatických chyb.

Redakce vítá Vaši kritiku či hodnocení k webu či jeho obsahu (například v knize návštěv), ale i Vaše příspěvky z oblasti prózy, poezie, recenze knih či životopisů, které na tomto webu nenajdete.

A co všechno můžete na webu najít: především recenze knih, ale i filmů, životopisy autorů, literární teorii, dále prózu, poezii, fejetony, články, nemůže chybět pochopitelně vzkazník a další odkazy na literární zajímavosti.

Takže web může sloužit jednak jako informační zdroj, např. při práci o knize do školy, ale zároveň zde můžete vidět svoje dílo, porovnávat s tvorbou ostatních a dál se „literárně vzdělávat“!

Svět literatury Markéty Karešové a jejich spolupracovníků stojí za občasnou návštěvu a třeba se stane vašim pomocníkem a kamarádem!
Václav

PŘÍLEŽITOST PRO ZAČÍNAJÍCÍ AUTORY

Máš literární nadání ? Nebojíš se ukázat světu ? Chceš publikovat v tištěné knize ? Pokud ano, je tu právě pro tebe ALMANACH NA VĚKY VĚKŮ, reprezentativní publikace mladých autorů, která bude distribuována do knihkupectví v Brně a dalších městech naší republiky. Příspěť do ní mohou všichni mladí autoři ve věku do 26 let. Nejlepší ze zaslaných prací budou otisknuty. Kategorie prací: PRÓZA, POEZIE, KOMIKS Další podmínky: Název díla musí začínat slovem VĚK nebo VĚKY v prvním pádě s přívlastkem či přívlastky (např. Věky smrti, Věk kvetoucích keřů, Věk strachů a děsů apod.). Autor nesmí být starší 26 let. Jeden autor se může ucházet o zveřejnění pouze jedním dílem v každé z kategorií. Maximální rozsah jednoho díla je 12 normostran. Dílo nebylo dosud publikováno v tištěné podobě. Text musí být zaslán elektronicky na adresu almanach@seznam.cz v příloze formátu doc, rtf či txt. Součástí bude krátký osobní medailonek, napsaný čtivou formou,

se základními osobními údaji (věk, škola, zájmy apod.) spolu s portrétovou fotkou (jpg, gif, bmp...). Uzávěrka, do kdy je možno příspěvky zasílat, je stanovena na 31. října 2007. Díla doručená po této době nemusí být přijata ! Almanach bude vydán v prosinci 2007 a všichni autoři obdrží jeden výtisk zdarma. KONTAKT: almanach@seznam.cz PROJEKT KALLIOPE Současný projekt probíhá za podpory nadace MAKE a CONNECTION. Nicméně v minulosti již některé akce proběhly: konaly se dva Literární víkendy, koncipované jako kurzy tvůrčího psaní, a byly vydány dva Almanachy: Věčnost a Zed'. Současný projekt Kalliope počítá s uskutečněním některých aktivit, dotovaných právě nadací Make a Connection. První z nich je vydání Almanachu Na Věky věků. Dále budou uspořádány dva Literární víkendy; kromě kurzů tvůrčího psaní můžete čekat autorské čtení, přednášky na zajímavá témata, a to vše koncipované zábavnou formou her a seminářů. Další informace získáte na: sem-sem@centrum.cz
(převzato z Listů ASON – klubu)

OTÁZKA PRO ... JAROSLAVA SCHNERCHA

Co je nového v Obci spisovatelů?

Jaroslav Schnerch (Od dětství zaslíbený knihám. Stále se dokáže nadchnout mluveným i psaným slovem):

„ Dost zapeklitá otázka, neboť nejsem přímo u zdroje, zastupuji tzv. lid obecný. Sám nejvíce informací čerpám z kvalitního bulletinu Dokořán, jenž mne přesvědčuje, že se ve světě knih stále něco děje. Určitě je plusem soustavný příchod nové krve. Navíc, když jsou to nejen talentovaní, ale i pracovití autoři (viz Václav Franc).

Pro klid duše jsem zavolal na sekretariát Obce spisovatelů a vynesl dotaz. Dobrá víla paní Zvoničková mi sdělila, že se chystá konference v Opavě na téma: Evropská duha nad bílým městem. Jde o festival nabízející i neliterární akce. No není to dobrá zpráva?“

P.S. Novinky z života obce spisovatelů můžete sledovat na www.obecspisovatelu.cz , kde najdete i časopis Dokořán.

ŘEHEČSKÁ SLEPICE 2008

Sdružení rodáků a přátel Řehče vyhlašuje 7. ročník literární soutěže Řehečská slepice 2008.

Soutěž je anonymní a je určena neprofesionálním autorům České republiky, bez věkového omezení. Soutěžící mohou zaslat své dosud nepublikované a do jiných soutěží nezaslané práce bez žánrového omezení (poezie, povídky, fejetony, glosy, historické práce atp.) v rozsahu maximálně 6 normostran textu (psáno na stroji nebo počítači). Vyhlašovatel má na mysli především příspěvky humorné, ve kterých nebude chybět legrace, nadsázka, ironie, recese, prostě sranda. Motto letošního ročníku:

Olympijské hry v Řehči – Řehečské hry v Olympii!

Soutěž probíhá ve třech kategoriích, a to:

1. kategorie: práce týkající se Řehče, např. historie sportu a významných sportovců Řehečska, netradiční řehečské disciplíny atp.
2. kategorie: poezie na volné téma Svět kolem nás a my.
3. kategorie: próza na volné téma Svět kolem nás a my.

Soutěžící označí práce vlastním heslem, kategorií (do které práci přihlašuje) a přiloží zalepenou obálku označenou týmž heslem, v níž uvede jméno a příjmení, rok narození, povolání, kategorii, adresu s PSČ a svůj podpis, kterým se zavazuje, že souhlasí s podmínkami soutěže. Soutěžní práci přiloží ve čtyřech výtiscích. Vyhodnocení autoři obdrží „humorné“ věcné ceny a diplomy. Vyhlašovatel si vymíňuje možnost některou cenu neudělit. Bude-li vydán sborník vítězných prací, obdrží jej vítězové zdarma. Vyhlašovatel si vyhrazuje použití soutěžních prací na propagaci pro další ročníky a uveřejnění prací ve sborníku bez nároku na honorář pro autory. Pokud se vyskytne zvlášť zdařilá práce, vítěz obdrží zvláštní cenu, Řehečskou kraslici, s právem používat titul kohout nebo slepice roku 2008. Dále bude udělena Cena řehečského čtenáře. Práce, které nebudou splňovat zadání soutěže, budou ze soutěže vyřazeny (např. příspěvky nepsané na stroji či počítači, větší rozsah práce atp.).

Uzávěrka soutěže je v pátek 18. ledna 2008.

Vyhlášení výsledků se uskuteční na jaře roku 2008 (v dubnu). Sdružení rodáků a přátel Řehče se těší na vaši účast v soutěži a všem účastníkům přeje potřebnou inspiraci. Řehči potom přeje ještě větší šíření slávy tohoto významného místa naší vlasti do všech koutů

republiky. (Pro nezasvěcené uvádím, že blízko Řehče leží například okresní město Jičín. Více informací lze nalézt na www.rehec.zde.cz.)

Adresa na zaslání soutěžních prací: Dr. Václav Franc, K Hájků 1724, 509 01 Nová Paka (na obálku uveďte heslo Řehecská slepice 2008) nebo lze použít internetovou cestu: rehec@seznam.cz (anonymita soutěžícího je pro porotu zachována v plném rozsahu i při zaslání práce e-mailem).

SOUTĚŽE – „CO ČECH, TO NĚMCOVÁ“

Časopis GLANC (www.iglanc.cz) vyhlašuje autorskou literární soutěž „CO ČECH, TO NĚMCOVÁ“. Uzávěrka 15.září 2007, maximální rozsah textu 90 řádek (3 strany A4). Lze posílat básně i prózu. Vítězné práce budou odměněny a otištěny v časopise.

Lze posílat mailem na info@iglanc.cz či poštou na adresu Glanc, Belgická 38, Praha 2, 120 00, na obálku napište SOUTĚŽ.

4. MARTINSKÁ POETICKÁ JESEŇ 2007

Turčianska knižnica v Martine, Žilinský samosprávny kraj,
literárny klub Duria, Slovenské národné literárne múzeum,
Matica slovenská v Martine, Miestny odbor Matice slovenskej v Martine
a obec Turčianske Jaseno

Vás pozývajú na stretnutie literárnych klubov zo Slovenska, Čiech,
Poľska a Maďarska, ktoré sa uskutoční v dňoch 14.9. – 16.9.2007.

Stretnutie sa začína v piatok o 15. hodine
v Slovenskom národnom literárnom múzeu v Martine.

Podujatie finančne podporilo Ministerstvo kultúry Slovenskej republiky.

P.S. LiS bude na 4. Martinskej poetickej jeseni reprezentovať dvojice Monika Eberlová a Václav Franc. Těšte se v příštím čísle Kobry na podrobné zpravodajství z akce! Václav

DĚTSKÁ POEZIE VÁCLAVA FRANCE
aneb
OLYMPIÁDA V ZOO

CHLUBIVÝ LEV

Lev se chlubí jako král,
jak zamlada lyžoval
Smějí se mu staří bobři,
jak chce jezdit slalom obří
na africké poušti v písku,
kde má horkem vyschlou miskou
Smějí se mu mladí raci
v ZOO je jen pro legraci

Lev se ale chlubí dál,
jako každý pravý král

ŽÍŽALÍ ZÁVOD

Závod žížal na sto yardů
zajímá nejvíce Jardu
Favoritek je tu řada
dlouhá, tenká, těžká rada

Po startu se řítí do dáli
samé trénované žížaly
V půli závodu je v čele
snědá dešťovka z Izraele,
za ní v těsném závěsu
bledá lordka z Walesu
A žížala z Portorika
propotila už dvě trika

Ale v cíli nejvíce se smály
dvě žížaly z republiky Mali
Za svůj výkon bez chyby
půjdou s Jardou na ryby

Prázdniny už sice skončily, ale podívejme se ještě jednou
na červnový stmeláč do Prochorova.
Pochopitelně nemohl chybět Josef Jindra v tradičním klobouku
a jako vždy ve společnosti
krásných příslušnic něžného pohlaví
(Monika Eberlová a Ilona Pluhařová).

KOBRA

Kulturní občasník regionálních autorů
Vydává Literární spolek při Městské knihovně v Jičíně
jako interní tiskovinu.
Připravil : Václav Franc, K Hájku 1724, 509 01 Nová Paka
Ročník 8. Číslo 9. Zář 2007.
(10. září 2007)
www.kobra.zde.cz